

Edebiyat Defteri

Utku Can CANATAN **-Şiirleri-**

Oluşturulma Tarihi:
19 Şubat 2024 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Güzaf Şiir

Kokun geldi gece vakti.
Ecel sandım, meğer dertmiş.
Sineme vuran felekti,
Dolan göz değil vademmiş.

Tebessüm ettin düşümde,
Sinem yara, canım pare.
Söz ulaşmaz ise yare,
Kelam laf-ü güzaf imiş.

Kurban olsanda canana,
Sevenler terk edilirmiş.
Gerçekler canı yaksada,
Meğer aşkın güzaf imiş.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1278047/guzaf-siir.html>

Vakitsiz

Şehr-i mateme yol düştü
Şehr-i maziye yad rüşt-dü
Şehr-i hasretti bir vakit
Şehr-i elemmiş has özü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1278459/vakitsiz.html>

Har

Aklımda bitmeyen derin sorular.
Gönül için için yanar, kan ağlar.
Hançeri sırtımdan yemişim,
Şakağıma kurşun sıkırsa ne yazar?

Can terk edip gitmiş ise beni,
Neydi ki bu zehrin sebebi?
Uykusuz gecelerin hatırına,
Söyle bari gidişinin nedenini.

Kelam laf-ü güzaf bundan gayrı.
Gece oldu bana artık akıl harı.
Geçen ömre, onca zamana acırım.
Biriken onca anı artık dilimdeki barı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1279061/har.html>

Gitti

Ömrümle bir tutmuştum aşkı.
Sevda dediler can yakar,
Aşk uğruna verseler yangını,
Umursar mı gönül yine yanar!

Aldandım ama gülen yüze,
Aşık bana dedim, gitmez!
Onca zaman bir geçince,
Sandım ki yalnız ölünmez.

Şimdi gel anlat hadi gönle.
Nasıl terk edip gitti söyle.
Kolay mı söylemesi heyhat!
Gerçeklerse tek kelime.

Gitti be gönül anla artık.
Titreme her hatırladığında,
Ağlama mazideki anılara,
Gitti be gönül anla artık!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1279362/gitti.html>

Söyle bana ey mazi!

Gece yahut gündüz, ne fark eder.
Cana vurulan kor, vakit mi bekler?
Terk edecekse, mutluluk seni,
Tüm hayallerinin yıkılmasını mı bekler?

Düşünmemek gerekir dediler, unut!
Umuttu benim için, rüyaydı yahut.
Şimdilerde hasret başucumdaki kabus!
Şimdilerde yatağım, koca bir tabut.

Aşıkmişsin, seviyormuşsun ne fark eder?
Onca yaşanmış anılar ruhumu katleder.
Rüyamda görmekten korkuyorken seni,
Söyle bana ey mazi! Geceler nasıl geçer?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1279822/soyle-bana-ey-mazi.html>

Aşk Yalanmış

Aylar geçti ömür misali.
Niçin gitmez gözümde hayali.
Zaman mefhumunu yitirdim.
Sebepsizmiş aşkın eceli.

Bana yıl oldu, alışamadım.
Bir ömür demişti, kavuşamadım.
Zalim bir sonbahar akşamıydı,
Çok denedim, unutamadım.

Kim bilir, kiminle, yanyana?
Gerçekten, mutlumudur onunla?
Matemi geçmiştir elbette.
Neden bir benim ruhum yanmakta?

Öyle ya, yoruldum demişti.
Sebepsizce çekip gitmişti.
Şunu da söylemek gerekir;
Aşk yalanmış bana o öğretti.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1281240/ask-yalanmis.html>

Ne oldu?

Neden uyumak bu kadar zor?
Niçin halen aklımdasın?
Neden ben yorgunum?
Ve niçin artık kabusum oldun?
Oysa en güzel rüyalarım iken.
Cevap beklemiyorum.
Sadece soruyorum.
Ne oldu?
Neden bir cani oldun?
Tüm hayallerimi katletmen,
Sebepsiz gidişine hitaben,
Ne oldu?
Benden bu kadar nefret edecek,
Tüm benliğimle terk edebilecek,
Güzel rüyaları katlettirebilecek,
Ne oldu?
Her gün yanmama müsamaha edecek,
Acı ile kavrulmama neden olacak,
Canımı azrailden önce aldırarak,
Ne oldu?
Söylemesen de olur ama,
Ne oldu?
Konuşmasan da olur ama,
Ne oldu?
Görmesem de olur ama,
Ne oldu?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1282026/ne-oldu.html>

Hazin Şiir.

Yıllar yılı büyüttüm seni içimde,
Üstüne titredim aşk ve sevda ile,
Öyle güzelsin ki en derinlerde,
Kirletmem içimdeki seni, seninle!

Artık onca geçen yılların ardından,
Bir büyük hatırasın, en acısından,
Öyle güzelsin ki en derinlerde,
Kirletmem içimdeki seni, seninle!

Anılara gark ettin beni, bitirdin.
Beni değil, sen bizi heba ettin.
Oysa ne güzeldin en derinimde,
Kirletmem içimdeki seni, seninle!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1282207/hazin-siir.html>

İNANIR MISIN?

[italik]Güneş doğuyor artık gündüzleri,
Bulutlar beyaz artık ve rüzgar,
Rüzgar esiyor artık yapraklara.
Uçuruyor dökülen kuru yaprakları,
Teker teker alıyor gözlerimden,
Dökülen dertli yaşları.
Desem inanır mısın?
Ben inanamadım.

Nefes alıyorum artık gece uykusunda,
Yahut öğlen güneşi vururken dağınık saçlarıma.
Uyanmam da bir hoş artık eskisi gibi değil,
Ağlayarak değil mahmur gözlerle bakıyorum sabaha.
Sabaha nazır uyandığında oluyor elbet,
Lakin mutluluğa yakın değil.
Ama ağlamıyorum artık sabahları.
Desem inanır mısın?
Ben inanamadım.

Öfkem dinmiş gibi artık, duvarlarla aram gayet iyi
Bazen hadsizlik ettikleri oluyor elbet,
Vuruyorum ağzının ortasına iki tane, susuyorlar.
Ama artık aramız iyi, öfkelenmiyorum.
Artık duvarlarla aramız seninle olduğundan daha iyi.
Duvarların beni terk edebileceğine,
İnanır mısın?
Ben inanamadım.

Öyle böyle geçti onca yıl ve terkedilişimin ayları.
Gaflet içinde şuursuzca suçlamaların,
İşlemiyor artık kalbin derinliklerine.
Verdiğin zararları bir inşaat ustası misali,
Kapattım tırnaklarımla kazıyarak toprağı.
Yani anlayacağın artık,
Sardım içimdeki tüm yaraları.
Artık sapa sağlamım desem,
İnanır mısın?
Ben inanmadım.

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1289765/inanir-misin.html>

Tekrar Yalnızım

Çok sessiz, çok sakin.
Bir farklı hava bu gece.
Bir garip esiyor rüzgar.
Hüzünlü gibi yağın yağmur.
Nedendir bilinmez,
Kokusu dahi değişmiş toprağın.
Yıldız yok gökyüzünde.
Bir yorgan gibi örtmüş üstünü,
Her gece bana eşlik eden mahın.
Sokaklar boş, kaldırımlar yalnız.
Sokak lambaları aydınlatıyor gecemi.
Düşlerim ve düşüncelerim lambanın altında,
Hayallerim kaldırımlarda,
Hayatım sokaklarda,
Ben balkonda bir başıma.
Özlem kokan sokaklar,
Hüzün kokan toprak,
Yalnızlık kokan gece,
Ve ben bir başıma.
Yalnızım tekrar,
Sigaramı içerken köhne balkonumda.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1304438/tekrar-yalnizim.html>

Susmayın!

Konuşun!
Susmayın artık!
Sessizlik,
Sağır ediyor kulaklarımı!
Bombalar patlıyor sessizce,
İçimde bir şeyler yıkılıyor,
Sessizlik,
Mahvediyor beni günden güne!
Kendi sesimi dahi duyamıyorum.
Konuşun artık, ne olur,
Susmayın!
Yumruk yumruğa kalbimdeki savaşlar,
Duvarları dövüyor bilinmez eller,
Susmayın,
Canım yanıyor susmayın,
Ben konuşamıyor olsam da,
Siz susmayın!
Susmayın!
Ne olur hapsetmeyin beni sessizliğe.
Karanlık yeterince çürüttü ruhumu,
Sessizlik ile sınınamayın,
Susmayın,
Ne olur...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1305022/susmayin.html>

Hüzün

Nereye baksam bir hüzün.
Hüzün,
Gece bulutlu gökyüzünde,
Hafif esen rüzgarın yaprak sesinde;
Bir de düşlerken geleceğimi,
Bitkin düşmüş ellerindeki yalnızlığımda.
Hüzne bağımlı olmuş gibiyim.
Bırakamıyorum hüznü.
Sigara gibi, olmadan yaşayamıyorum.
Yalnızlığım bir arkadaş oluyor,
Hüzün olmasa yaşarım diyorum,
Ama yalnızlığım terk ederse bir gün beni,
Ne yaparım inan bilmiyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1305222/huzun.html>

Yanı Başıım

Camdan odama vuruyor bir ışık.
Karanlık gecemi aydınlatıyor,
Tasasız, sessiz bir ay ışığı.
Yalnız oda benim gibi,
Bir başına bakıyor yalan dünyaya.
Sen yalnız gökte bir başına,
Ben yalnız elimde sigara balkonumda.
Sessiz yanı başın, hissediyorum.
Senin de benim gibi,
Sessiz yanı başın,
Biliyorum.
Biliyorum ama elden ne gelir?
Varsın elimiz boş kalsın.
Sen gökten bak sessizce bana,
Ben sana bakayım.
Çaresizce boş avuçlarımla.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1305427/yani-basim.html>

Korkuyorum

Bu geceler bir garip.
Sanki her biri, bir önceki ile aynı.
Ne tadı değişiyor, ne kendisi.
Hoş ya bende değişmiyorum,
Yada belki de korkuyorum.
Yalnızlığın buruk hüznü gidecek diye,
Çok korkuyorum.
Elbette korkuyorum her insan gibi,
Kalmaktan, gitmekten
Muhakkak ki ölümden,
Korkuyorum.
Ama en çok,
Yalnız ölmekten.
Korkuyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1305609/korkuyorum.html>

Al Ay!

Bir Gece oturdum kaldırıma.
Ay bana ben aya, sükûti ama
Sohbet vakti idi dolmuş içim,
Baktım ki parlıyor dolu Ay'da.

Hoş değilmiş gördüğü anlattı;
Çocuklar ölmüş mavi boncukta!
Azap sarmış dört yanı cihanda!
Söz gelimi de güzel ya dünya!

Rengi ala çaldı, öfke hali
bastırmış belli ki hatalara!
Hicap ile eğdim boynumu, ben
insan oğluyum insanda hata!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1305733/al-ay.html>

En Vakitsiz

Ne günüm kaldı, ne gecem.
Ne sesim kaldı, ne soluğum.
Ne zaman uyuyorum?
Yahut hiç, uyanıyor muyum?

Hayat çekilmez bir halde.
Düşlerim ise birer kabus!
Hangisi, gerçekliğim benim?
Bilemiyorum...
Bir dalgada sürüklenen sandal gibi,
Yıldız ışıklarıyla,
Yolumu bulmaya çalışıyorum.
Gidiyorum bir yerlere.
Sessiz ve sakin düşüncelerimle.
Yol, ben yolda olduğum için var.
Bir an duraksasam,
Kaybolacak gibi her şey!

Ardımı düşünmeden gitmeye çalışıyorum.
Kaybettiklerimi, tek tek kazıyorum avcumun içine!
Kazandığım yok,
Kaybedişlerimin hesabı da yok!
Üşüyorum.
Umutlarım soğuk,
Ellerim gibi!
Isıtacak hiç bir şeyim yok,
Bir gülen yüz gibi!

Artık ayrılışımın vakti!
En vakitsiz olandır ayrılış.
Vakitsizin vakti geldiğinde,
Tüm zaman onunla birlikte,
Hiç var olmamışcasına,
Akacak bir anda göz yaşı gibi!
Geri alınamayan,
Her şey gibi,
Gidecek avuçlarımdan,
Mutluluğum gibi!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1306338/en-vakitsiz.html>

Ne Kadar Zor?

Görmek ne kadar zor?
Hele gözünün önüdeyken insanın.
Sevmek ne kadar zor?
Hele avucunun içindeyken insanın.
Dinlemek ne kadar zor?
Hele bilmenin içindeyken insanın.
Ve
Konuşmak ne kadar zor?
Hele anlatacıklara sahipken insanın.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1306652/ne-kadar-zor.html>

Bahar Rüzgarın

Bahar rüzgarı dövüyor ağaçları.
Çiçekler naif bir düşüşte kuru toprağa.
İzliyorum, bir çiçeğin uyanışını.
Tüm o hiddete rağmen zülmün,
Bilmesine rağmen güçsüzlüğünü,
Kazanamayacakken rüzgara karşı.
Zafer peşinde bir koşuş değil bu!
Her şeye rağmen, yaşamak için!
Açıyor yine o güzel çiçek!
Tüm o hiddete rağmen rüzgarın!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1306852/bahar-ruzgarin.html>

Ağlamalı İnsan

Ağlamalı insan.
Gözlerde yaş olmalı ki,
Kalbi kurumasin hiç bir zaman.
Hıçkırma hıçkırma ağlamalı.
Göz yaşlarına çok mesafe olmamalı.
Kalp öyle kolay soğuyor ki,
Gözler yaş akıtmayı unutmamalı.
Güçsüz olduğundan değil,
Korktuğundan, kaçtığından da değil...
Öylesine ağlamalı,
Havada bulut var diye,
Sabah geç kalktın diye,
Bir günün daha yalnız geçti diye,
Bir yerlerde çocukların! canı yandı diye,
Bir yerde kediler öldü diye,
Sebebi ne olursa olsun,
İster seninle ilgili, ister herhangi biri,
Ağlamalı insan...
İnsan olmak için,
Ağlamalı insan...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1307086/aglamali-insan.html>

Bu gece

Bu gece, tüm gecemi geceye ayırdım.
Saklı hislerimi ve düşlerimi serdim.
Yol kenarlarındaki çiçekleri kokladım.
Uyuyan köpekleri izledim.
Ay ve yıldızlar ile yıkandım.
Karışmış tüm düşünceler yollara serili,
Her bir adım bir düşünceye,
Her bir nefes düşlere,
Her damla ter hayale,
Dönüştü yürüdüğüm yollarda.
Bu gece,
Saklı düşler sokağında,
Hüzün caddesinin yanındaki,
His yolunda yürüdüm.
Bu gece, tüm gecemi geceye ayırdım.
Ben gece ait oldum.
Sahipsiz ellerime gece sahip çıktı.
Ve ben,
Yoruludum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1307337/bu-gece.html>

Ne Olur!

Alın Şu y¼k¼ ũst¼mden!
Bacaklarım kırıldı, kolları koptu.
Dizlerime kadar battım topraĝa.
Omuzlarım hepten yara,
Tırnaklarım kan dolu,
Ayaklarım hep su topladı,
Yorulduğm artık.
Alın ũst¼mden y¼k¼!
Yorulduğm anlayın artık!
Tutmuyor parmaklarım.
Çöz¼ld¼ dizlerimin baĝı,
Kapandım kara topraĝa.
Dikmeden musalla taŐını,
Bir bakın ne olur!
Yaşıyor mu diye,
Solgun gözlerime.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1311524/ne-olur.html>

İhanet!

İhanet!
Bir zehirli bıçak!
Zerk olmasına duyman yeter.
Damarlarındaki acısı iligine işler.
Ve sen!
Masum gözlü kadın!
İçindeki hıyaneti,
Haçerine akıttığın,
Yeter!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1311707/ihamet.html>

Mutluluğun Ekim Vakti

Yalnızlık,
Bulutlu bir gökyüzü,
Sönük bir ışık,
Aheste notalar,
Ve ben.
En melun hislerin harmanı
Toplanmış başımda durur;
Puslu düşünceler,
Sonu bilinmeyen ayak izleri,
Ve geleceğim.
Vakti gelmiş midir mutluluğun
Ekim vaktinin?
Yoksa önce yağmuru mu beklemeliyim?
Yıkanması için ruhumun
Ve gizlemesi için göz yaşlarımı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1312278/mutlulugun-ekim-vakti.html>

Bir kaç dak'ka verin bana

Bir kaç dak'ka verin bana;
Bu adam yoruldu!
Hayatın parmağı tetikte!
Gülümsemeler sahte!
Açlık ile imtihanım,
Sabrımın son deminde.

Birkaç dak'ka verin bana;
Bu adam bitkin!
Duyguların kafesinde,
Hapsolmuş benliğim!
Geleceğe olan inancım,
Pamuk ipliğinin son tekinde.

Bir kaç dak'ka verin bana;
Bu adam son nefesinde!
Duygular kalbime ağır!
Kalemimi kaldıramaz mevcudiyetim!
Söyleyeceklerimin bitişine nazır,
Son bulacaktır elbet benliğim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1312531/bir-kac-dak-ka-verin-bana.html>

Sessizliğe

Yine bir başımayım.
Tekrar naħoř bir sakinlik var.
şu sessizliğe bir türlü alışamadım.
Telefonum almıyor,
Gelen gidenim de yok.
ay da demlemiyorum,
ay iesim dahi yok.
Bir yudum soğuk su yetiyor,
Sabahın elem mahmurluğuna.
Bir simit doyuruyor beni,
Yanında ay dahi olmadan.
Kuru kuru yiyorum simidi
Yahut bir bardak soğuk su ile
Geiriyorum sabahın açlığını.
Fakat ne yaparsam yapayım,
Geçirmiyor yalnızlığın acı tadını.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1320136/sessizlige.html>

Yük

Buhranı seyreyle tanı bani.
Söz verip de duran kaldı mı ki?
Bir ömür diyen nerede, hani?
Zindan da mahsur, bitap can kaldım.

Dilden düşenle içimde yangın.
Gayrı gönül yorgun kalem bitkin.
Bir nefes geçer ömür dediğin.
Şu gurbet ellerde garip kaldım.

Uzandım yere mehtaba nazır,
Vakit geldi, yol da ben de hazır.
Hüzünleri gönül sırta kazır.
Seher vakti geldi yolda kaldım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1322286/yuk.html>

Ah Şu yalnızlık

Yalnızlık geliyor akla.
Akşam vakti oturunca balkona,
Düşünecek kimse yok,
Anam babamdan başka.
Yalnızlık geliyor akla.
Her sigaramı yakışımnda,
Uğruna düşüncek bir Şey yok,
Geçen zamandan başka.
Yalnızlık geliyor akla,
Şiir yazacak kimsem olmayınca,
Hiç aklımdan çıkmıyor yalnızlık,
Sevecek kitaptan başka bir Şey kalmayınca.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1323344/ah-su-yalnizlik.html>

Müzik

Müzik, sen ne garip ne hazinsin.
İçimi yakar dinledikçe her tının.
Düşlere daldırır düşen her notan
Ve kendime getirir her bitişlerin.
Tezat mıdır hayatın döngüsü mü
Bilmiyorum.
Nedir altında yatan gerçek?
Müptelası olduğum bağımlılık,
Sen ne melun ne hazinsin!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1326091/muzik.html>

Bilir Misin?

Bilir misin?
Nasıl geçer günler?
Ölen hayaller,
Yanı başındayken insanın.
rmş rüyaların kokusu,
Neye benzer,
Bilir misin?

Bilir misin?
Niçin donar bakışlar?
Görüşünde hiç bir şey yokken.
Ufka dair düşler solmuşken.
Nasıl yaşanır?
Bilir misin?

Bilir misin?
Daha doğrusu,
Anlaya bilir misin?
Yalnızlığın buruk hüznünü,
Nasıl hissettirdiğini her gün?
Nasıl nefes alınır?
Bilir misin?

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1330540/bilir-misin.html>

Yol

Gece vakti hilal izlerken gökte,
Yol görünüyor yine,
Derdi bitmez garib kadere.
Hiç bir sokak yurt olmadı bana.
Gözlerim hep ufukta,
Ufuk ise sonu gelmeyen yolun ardında.
Varılamayan ufkun aşığı,
Bitmeyen yolların müdavimi...
Anlatmaya yeter mi beni?
Elbet biter yollar, dedi.
Sakallarına yılların hüznü bulaşmış,
Yürüdüğü yollar suratına kazınmıştı.
Ömür gibi, dedi.
Gözleri dalarken ufkun ardına.
Yolun sonu ölüm,
Ufuğun ardı umut dedim.
Sustu kabullenmişcesine.
Gözleri dalarken ufkun ardına.
Gözlerim dalmıştı,
Yolun sonundaki ufka.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1333134/yol.html>

Paramparça

Duyuyorum!
Paramparça olmuş yine her yanımda.
Kırıklıklarımın sesi geliyor nefes aldıkça.
Titriyor içim, elim ve dahi nefesim.
Öyle kırılmışım ki,
Ne yöne koysan devriliyorum!
Duramıyorum durduğum yerde!
Dar geliyor yıldızlı gökyüzü.
Zar zor bakıyorum göğe.
Gözlerimi kamaştırıyor karanlık.
Uyku yok belli ki bu gece!
Parçalanma sesleri ile
Nasıl uyunabilir,
Bilmiyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1340476/paramparca.html>

Yıl Dönümü

Aklıma geldin yine bir kış gecesinde.
Aldatıldığımı öğrenmenin,
Yıl dönümünde...

İçim titrerken tebessüm ettim,
Hatırlar mısınız?
Bir yaz günü elma ağaçlarının altında,
Yürüyorduk kol kola.
Ufak bir kız çocuğu tutmuştu ellerimizden,
Ninesi koştururken peşinden...
Gülümsüyorduk.
Hatırlar mısınız?
Ekim ayının sonlarıydı.
Çardakta oturmuş titriyordu sesim.
Sevdiğimi söyleyebilmem için.
Gülüyorduk.
Hatırlar mısınız,
Sahil kenarındaki bahçeli evi?
Hayalimizdi o ev bir gün olacaktık sahibi.
Anlatırdın nasıl istediğini hevesli hevesli.
Gülüyorduk.

Hatırlar mısınız,
Bir gece ansızın yüzünü bile görmeden gidişini?
Yahut sebepsizce veda etmeyişini?
Ağlıyordum.
Hatırlar mısınız?
Yine bu gün gibi kış aylarıydı.
Doğum günümün arifesinde,
Senden öğrenmiştim aldatıldığımı.
Ölüyordum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1352251/yil-donumu.html>

Sormayın

Yaşıyor musun diye sormayın.
Ölü değilim, yetiyor o bana.
Sormayın bana, sormayın!
Çünkü siz sordukça,
Yaşamaya özeniyorum.
Mutlu değilim zaten,
Bırakın hüznü kaplamasın içimi.
Dolmasın gözlerim.
Yanmasın kalbim.
Sormayın bana!
Yaşamıyorum!
Ölü de değilim!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1358278/sormayin.html>

Düşler

Bir süredir uyuyamıyorum.
Ne aklımda sorular var,
Ne de canımı sıkan anılar.
Ama uyuyamıyorum.

Saatlerce yatıyorum karanlıkta.
Uykum yelkovan gibi koşturuyor etrafımda.
Akrep gibi yetismeye çalışıyorum.
Zamanın kısılcacında kalıyorum.
Saplıyorum sırtıma kendi iğnemi.
Öldürüyor zehrim kendi benliğimi.
Ama uyuyamıyorum.

Gözlerimi kapatıp düşler kuruyorum.
Güzel başlayan tüm düşler,
Nasıl olduğunu anlamadan kararıyor.
Düşler diyorum,
Her şey gibi güzel başlayan düşler,
Her şey gibi kötü mü bitmeli?
Karanlığa batıyorum karardıkça düşlerim.
Battıkça kendimden geçiyorum.
Bu uyku değil biliyorum.
Ama artık,
Bir ölü gibi,
Uyuyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1360950/dusler.html>

Zihnimin Odaları

Şimdilerde zihnimin odalarında bir sesler.
Çalgılar çengiler ki düğün yeri gibi kalaba.
Ama tüm gürültünün içinde ince bir sessizlik.
Ölüsü daha bu sabah toprağa verilmiş,
Daha baş sağlığı bile dilenmemiş,
Cenaze evi kadar da ıssız ve dahi karışık..

Öyle garip ki zihnimin odaları, öyle salaş,
Sanki bembeyaz duvarlar sigaradan sararmış.
Perdeler ne yaparsan yap toprak sarısı.
Öyle sararmış ki duvarları boyamak isterken,
Boyanın içine düşmüş gibi bulanmış.

Öyle dağınık ki zihnimin odaları, öyle berbat,
Sanki komşunun çocukları gelmişlerde,
Top oynarken kırmışlar ne var ne yoksa.
Paramparça anılardan vazolar,
Hayallerden fotoğraflar, umutlardan tablolar.
Bilerek ve isteyerek parçalanmış gibi.

Öyle kararmış ki zihnimin odalarında tavan,
Sanki soba yanarken borusu düşmüş de,
Kömürün isı yapışmış gibi her yanına.
Silmeyle geçecek gibi de değil.
Dokunursan bulaşıyor parmaklarına.
Bakarsan yakıyor gözlerini sanki.

Öyle virane ki zihnimin odaları, öyle yıkık,
Sanki savaştan yeni çıkmış bir şehrin,
Umursanmayan arka sokaklarındaki bir bina.
Binanın içindeki duvarı yıkık bir oda.
Artık ondan da artakalan ne kaldıysa!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1370791/zihnimin-odalari.html>

Sohbet

Geçen gün seni sordu eski bir arkadaşım.
Uzun zamandır görüşmemiştik.
Laf lafı açtı birkaç saat sürerdi sohbet,
Şayet ki seni sormamış olsa idi.
Nasıl olduğunu sordu güleç bir sesle.
Bir müddet düşündüm cevabı,
İyidir herhalde dedim yere bakarak.
Ne olduğunu sordu, şaşırılmış haliyle.
Başkası için bırakıp gittiğini,
Söyleyemedim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1372286/sohbet.html>

Ey Gençlik!

Yıllar oldu tükendi mi artık umutlar?
Atam buyurmuştu bizlere ayağa kalk!
Vatanın gittiği yol belli karanlıklar!
Ey gençlik! Sen ne çabuk unuttun kalk ve bak!

Çağdaş medeniyete ulaşmak gerek'ken
Yapacaksın! Yapılması neyse gereken.
Susma! Konuş, iktidar ihanette iken!
Ey gençlik! Sen ne çabuk unuttun kalk ve bak!

Varsınlar vatan haini desinler bana.
Sözlerim ağır geldiyse eğer onlara,
Vursunlar zinciri kırık ayaklarıma!
Yeterse güçleri, kırsınlar kalemimi!

Varsınlar vatan haini desinler bana.
Sözler doğru ise Atam'ın huzurunda.
Vursunlar her silahla beni yol doğruysa.
Yeterse güçleri, sustursunlar da beni!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1372421/ey-genclik.html>

Saki

Bir yolculuğumun daha sonundayım.
Yola adım atmadan sonuna vardım.
Bir mr sürer mi diye düşlediğim,
Umut parçaları ile yaralandım.

ğle saatlerinde koydum rakımı.
Saki! Su getir! Yaktı umutlarımı!
Olurda kaldırırsam yorgun başımı,
Saki! Söyle! Şu yaşıadığım hayat mı?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1381527/saki.html>

Soğuk

Şu yaz aylarının kalan son günlerindeyim.
Es yavaş yavaş rüzgar, biraz serinleyeyim.
Bilmiyorum ki hala, nasılım, ne haldeyim?
Az yanaş kulaklarıma seni dinleyeyim.

Dolunayın garip ışığı ısıtır beni.
Yaz gecelerinde üşümek de neyin nesi?
Yalnız oturmuş balkona beklerim seheri.
Beni öldüren soğuk, yalnızlığın eseri.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1384904/soguk.html>

Kederli Kader

Ne zaman bir umut belirse gözlerimde,
Kaderim batırıyor acımasız mızrağını.
Her seferinde düşüyorum olduğum yerde.
Her seferinde kanıyor düştükçe ellerim.
Nasıl yaşanır, nasıl atlatılır, bilmiyorum.
Bulamadığımdan yolu bir türlü,
Gidemiyorum umut vaadiyle söylenen,
Göremediğim geleceğime.

Ne zaman koşsam hiç sapmadan ileriye.
Kaderim ayaklarımın altına taş atıyor.
Göremediğimdendir belki önümü,
Her seferinde takılıyorum taşlara.
Her seferinde kanıyor düştükçe ellerim.
Nasıl geçer, nasıl kurtulurum, bilmiyorum.
Bulamadığımdan yolu aydınlatacak bir ışık,
Varamıyorum umut vaadiyle söylenen,
Göremediğim geleceğime.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385170/kederli-kader.html>

Kaybetmeye alışır mı insan?

Kaybetmeye alıştım artık.
Sürekli unuttur oldum.
Mesela geçen aklımı kaybettim.
Nereye koyduğumu unuttuğum.
Çok aradım nerededir diye.
Bakmadığım yer kalmadı.
Kalemiğimin içinde yoktu,
Çantamın içinde de yoktu.
Aksi şeytan! Nerede unuttum acaba?

Sonra mutluluğumu da unuttum.
Kitaplığımda baya bir aradım.
Rafları teker teker gezdim,
Yoktu.
Yastığımın altına baktım,
Kaybolan göz yaşlarımı buldum,;
Ama mutluluğum yoktu.
Aksi şeytan! Nerede unuttum acaba?

İnanmazsın geçen gün ışığım kayboldu.
Nereye koyduğumu unuttuğum.
Gökteki yıldızlara soracaktım,
Bağırdım, çağırdım hatta haykırdım!
Ama yıldızlar da yoktu.
Mehtaba sorayım dedim,
Ellerimi uzatıp gök yüzüne,
Bulutların arasında aradım;
Mehtap da yoktu.
Aksi şeytan! Nerede unuttum acaba?

Çok unutkanlaştım bu aralar.
Sürekli kaybediyorum bir şeyleri.
Aklımı, göz yaşlarımı, ışığımı,
Kaybediyorum.
Sürekli eksiliyorum.
Korkuyorum biliyor musun?
Bir gün diyorum kendi kendime,
Bir gün, ya kendimi de kaybedersem?
Unutursam kimsenin bakmadığı,
Baksa da umursamadığı bir köşede.
O zaman ne yaparım?
Nasıl bulurum kendimi tekrar?
Aksi şeytan! Hatırlar mısın beni?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1386106/kaybetmeye-alisir-mi-insan.html>

Sanki

Son zamanalarda bir haller oldu.
Değişti bir şeyler.
Sanki, Sanki ay ve güneş yer değiştirdi.
Sanki gök ve toprak yer değiştirdi.
Kimse farkında değil olanların.
Kimse farkında değil değişenlerin.
Sadece ben olduğum yerde kaldım.
Sanki sadece ben benim de,
Sanki diğerleri hep başka biri.
Bir ben kendimdeyim de,
Sanki diğerleri kendinden geçmiş gibi.

Kalem ve kağıdım yer değiştirdi sanki.
Ve kağıdım hep mürekkeple doluyken,
Kalemim beyazlara bürümeye çalışıyor gibi.
Sanki nefes almadan değil de,
Nefes vermeden yaşanamaz gibi.
Sanki uyumadan geceler geçiyor da,
Uyanınca gündüz bitmiyor gibi.

Sanki bir şeyler oldu ama farkında değilim gibi.
Sanki canım yanıyor ama alıştım gibi.
Sanki çok fazla bir şeyleri sanıyorum gibi.
Ve sanki, sanki dünyam tepetaklak olmuş gibi.
Sanki ağlayacağım ama gözlerim kurumuş gibi.
Sanki ben, eski ben değilim gibi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1387078/sanki.html>

HALİMİZ HAL!

Yahu bu ne hal böyle? Bizler bittik yıkıldık!
Ceplerine para girecek diye satıldık!
İyi niyetle aldık eve ama yakıldık!
Siz söyleyin bana iyi gelir mi çay şimdi?

Yanlış yanlış dedik de zindana atıldık!
Damada da fazla güvenince çulsuz kaldık!
Hele dayın olmayınca işsiz bırakıldık!
Siz söyleyin bana iyi gelir mi çay şimdi?

Hatalardan kaçarken bahane "kandırıldık"!
Meyve alamadı öldü bir baba ağladık!
Öldü bir kadın, kaçtı o pislik öfkelenedik!
Siz söyleyin bana iyi gelir mi çay şimdi?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1387186/halimiz-hal.html>

Yalnızlıkla yaşamak

Yalnızlık benliğime iyice işledi.
Her bir hücremde,
Her bir saç telimde,
Ellerimde, gözlerimde...
O kadar içime işledi ki yalnızlık,
Ben yalnızım, yalnızlık da ben;
Sessizlik benim, ben de sessizlik.
En derinlerimde hissediyorum,
Her nefesimde,
Her sadece ses olsun diye güldüğümde,
Her sesli düşüncelerimde,
Hep yalnızlıktan oluyor.
Artık anlatılacak çok bir şey kalmadı.
Mesela her gün aynı saatte kalkıyorum.
Her gün birkaç kitap okuyor,
Muhakkak birkaç parça müzik açıyorum.
Aklıma geldikçe birşeyler atıştırıyorum.
Olur da unutursam ,
Sigara dumanıyla doyuyorum.
Akşamları birkaç satır söz yazıyor,
Gecenin zalim kollarında uyumayı umuyorum.
Anlayacağın, sadece yaşıyorum.
Sadece...
Yaşıyor muyum?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1391538/yalnizlikla-yasamak.html>

Unutulmuş bir his

Müziğin ince parmakları okşuyor ruhumu.
Nazik elleri geziyor üzerinde.
Yalnızlıktan çatlayan ruhum,
Onarılıyor dokunuşları altında.
Sessizlikten kararan gözlerim,
Bitkinlikten kapanan kulaklarım,
Açılıyor her bir tınısı ile.
Uyanıyor gibi bir karanlıktan.
Gün doğumuna yakın en karanlık anda,
Siyaha boyanmış dünyam,
Renklenecek gibi oluyor.
Düzelecek gibiyim.
Garip bir his kabarıyor göğsümde.
Unuttuğum bir şeyleri hatırlar gibiyim.
Adı neydi unuttum bu hissin.
Anımsayacak gibiyim.
Biraz daha yaklaşırsam göreceğim!
Biraz daha çabalarsam bileceğim!
Sanki bu,
Sanki ben,
Mutlu gibiyim?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1391859/unutulmus-bir-his.html>

Çok yalnızım

Çok yalnızım!
Ne kitap ne müzik ne film,
Hiç biri azaltmıyor yalnızlığımı.
Her film bitişinde,
Her müzik geçişinde,
Her satır arasında,
Artıyor yalnızlığım.
Hiçbiri iyi gelmiyor.
Hiçbir sokak,
Hiçbir yıldız,
Hiçbir gece,
Geçirmiyor yalnızlığımı.
Nefesim yalnızlık kokuyor.
Gözlerimden yalnızlık akıyor.
Öyle yalnızım ki,
Rüyalarım da bile yalnızlık görüyorum!

Çok yalnızım!
İçtiğim her yudum yalnızlık,
Boğazımda kalıyor.
Yediğim her kaşık yalnızlık,
Midemi bulandırıyor.

Çok yalnızım!
Öyle yalnızım ki sesimi unuttum.
İçimden konuşmaya alıştığım dan,
Konuşmayı dahi unuttum.
Bir yazmayı hatırlıyorum,
Bir de saatlerce boş duvara bakmayı.
Görmediğim den içimi ısıtacak bir yüz,
Mehtapta aynı duvarlar da.
Çiçeklerde aynı halı da.
Mavi gökyüzü sıvalı bir duvar aslında!

Çok yalnızım!
Çay yalnızlık kokuyor.
Kahvenin tadı aynı yalnızlık.
Esen rüzgar yalnızlık gibi soğuk.
Ve en kötüsü,
Şu geceler yalnızlık kadar yalnız!

Çok yalnızım!
Daha nasıl anlatabilirim?
Yalnızlık başka nasıl anlatılır?
Tüm bu metaforların içinde,
Anlatımın en sade dilinde,
Söyleyebileceğim sadece iki kelime!
Çok yalnızım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1393023/cok-yalnizim.html>

Yaşadığımı Söyleyemem

Uzun yıllar geçti şu dünyaya geleli.
Geçen zamanın arkada bıraktığı,
Birkaç hatıra tanesi,
Hala nefes aldığımı gösteriyor.
Nefes alıyorum hâlâ,
Ve hâlâ yaşıyorum.
Gerçi bakıldığı zaman;
Yaşadığım söylenemezken,
Ölmediğim de aşikâr.

Oysa yaşamak isterdim hürce;
Gezmek ve nefes almak özgürce;
Yağan yağmurda ıslanmak sebepsizce.
Yeni insanlarla tanışmak isterdim;
Yeni şehirler görmek,
Yeni yüzler ve yeni gözlere bakmak.
Bir çok şey isterdim,
Çıkabilseydim eğer dört duvar arasından.
Göze alabilseydim eğer gökyüzünün altında,
Beyaz duvarlar olmadan etrafımda.
İçimdeki o korkuyu bastırabilseydim eğer,
Eğerlere ve keşkelere bağımlı olmasaydım,
Belki de başarırdım!

Şimdiki halime baktığım zaman;
Ne ben kendimdeyim ne dünya kendinde.
Ne mutluluk var doyasıya gözlerimde,
Ne de eksiliyor hüznün kalemimde.
Kapandığım odamda bir başıma geçen zamana,
İçimde buruk bir hüznün eşlik ediyor.
Bir çok şey söyleyebilmeliydim hakkımda,
Üzgün, mutlu, şaşkın, hüznü ve daha nice.
Lakin yaşadığımı söylemek bir yalan!
Belki de o yüzden...
Yaşadığımı söylenemezken,
Ölmediğim de aşikâr!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1396670/yasadigimi-soyleyemem.html>

Öldüren Yalnızlık

Şiirlerimi veren yalnızlık,
Öldürüyor beni.
Bir yandan kalemimi besleyen,
Zehirliyor kalbimi.
Düşüncelere daldığımda,
Çıkamadığımdan boğuyor benliğimi.
Geçemediğimden dar boğazından,
Tekrar tekrar kesiyor nefesimi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1398191/olduren-yalnizlik.html>

Torundan Ata'sına Őir

Dünya gözüyle göremedim.
O payidar yüzü özledim.
Gözlerini anlattı bana,
Deniz gözlerini özledim.

Resmin var her an ellerimde.
Sesin yankılanır içimde.
Ülkünü anlattılar bana,
Kurduğun hayali özledim.

Onlarca yıl geçmiş aradan.
Bizlerden alsa da yaradan.
Davandan bahsettiler bana,
Kahraman ruhunu özledim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1398306/torundan-ata-sina-siir.html>

Kar kokulu gece

Yılın son günleri kapıya dayanmış.
Karın kokusu ve keskin bir soğuk var.
İnce bir soğuk sızıyor camın pervazından.
Rüzgara eşlik eden ince bir çığlık,
Gece vakti odamın içini dolduran.
Geçen araçları izliyorum.
Herkesin bir acelesi var.
Ben ise aheste müziğin eşliğinde,
Sönmeye yakın son sigaramla;
Yüz yıllık bir meşe gibi,
Olabildiğince sakın ve umursamaz,
Yorgun ve duygusuz,
İzliyorum geçen her insanı.
Hiç yokmuşum gibi davranan,
Gözlerin altında.
Varlığımı bir ben,
Bir kar kokulu yağmur,
Bir de...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404848/kar-kokulu-gece.html>

Akşam

Geçen akşam uyuyayım dedim,
Akşam dediysem sabaha karşı.
Sabaha karşı uyuyayım dedim,
Uykum sabaha karşı.
Ben biraz düşüneyim dedim,
Bariz ki düşlerim düşünceme karşı.
Düşler kurayım dedim,
Düşüncelerim düşlere karşı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1410431/aksam.html>

Çaresiz Bir Haykırış

Ne kadar zaman geçti üstünden,
Mutluluğuma dair şiirler karalamayalı?
Gökte yıldızlara, dalda konan kuşlara;
Yağan karları izleyip mutlu olmayalı?
Ne kadar zaman geçti üstünden,
Yalnızlığın pençesine düşeli?
İnan hatırlamıyorum artık.
Belki çok uzun zaman oldu;
Öyle uzun ki yaşım kadar var.
Belki de çok acı doluydu;
Öyle acı ki yaşadıklarım kadar var.
Ne zaman başladığını unuttum.
Ne zaman biter bilmiyorum.
Arafta kaldım,
Ölüyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1412158/caresiz-bir-haykiris.html>

İçimdeki bir şey

İçimde bir şeyler var.
Her ne ise içimde olanlar,
Doldurmuş gibi her yerimi,
Ellerimden kirpiklerime kadar.
Sarmış sanki her bir yanıımı.
Anlatamıyorum ne olduğunu.
Çıkarmak için ortaya her ne ise,
Tırnaklarımla kazımam gerekiyor
Tek tek her bir hücremi.

İçimde bir şeyler var.
Her ne ise içimde olanlar,
Kapsasa da her yanıımı,
İçi boş bir bardak gibi.
Ne duygularım yetiyor,
Ne umutlarım,
Ne de hayallerim,
Yeterli değil hiç biri
Doldurmak için içimdekini.

İçimde bir şeyler var.
Her ne ise içimde olanlar;
Olmasaydı diyorum,
Yaşayabilir miydim?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1414962/icimdeki-bir-sey.html>

BİR GÜN!

Sessiz bir çığlık geldi; YETER, YETER! dedi,
Gözlerinden akan o kırılgan yaşlarıyla.
Yorgunluktan çökmüştü; bir gün, BİR GÜN! dedi,
Başı dikti, sırtındaki yüke inatla.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1416745/bir-gun.html>

Sohbet

Derin bir sohbet içerisindeyim,
Bir başıma bir tek kendimle.
Mum ışığı gibi titreyen ruhum,
Bardaktan boşalırcasına hislerimle.
Tükenmek bilmeyen sözlerim,
Yalnızlığa olan nefretimle.
Olağan gelen acılarım,
Gelmeyen gülümsemeye özlemimle.
Kırılan birkaç parça anım,
Olmayacağını bildiğim dileğimle.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1418749/sohbet.html>

Leyla

Ararım adım adım toprağı.
Yok mu acep yolun son durağı?
Çok zaman geçti yola düşeli.
Bulamadım seni leyla leyla.

Hâl kalmadı bitkin bitap düştüm.
Çarıkla gezdim kalmadı ömrüm.
Yolda olmak mı benim kaderim?
Bilemedim seni leyla leyla.

Sona varmadan düşersem yolda;
Kaldırmaya gelir misin bana,
Geçen onca zamanın hatrına?
Göremedim seni leyla leyla.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1420090/leyla.html>

Nefes almayı yaşamak sandılar!

Nefes almayı yaşamak sandılar!
Mutluymuş gibi güldüm,
Yaşlanmış yüzüme baktılar.
Ne vakit birkaç kelam döktüm,
Sesim duyulsada anlamadılar.
Yavaş yavaş tükendi ömrüm,
Onlar beni yaşıyor sandılar!

Her akşam tekrar tekrar ölüyorum!
Mezar taşıma bile bakmadılar.
Sessizce bir köşede bitiyorum!
Gelip kolumdan tutmadılar.
Cam bir vazoyum düşüyorum!
Düşersen kırırlım, ölürüm biliyorum!
Varmak üzeriyim son deme, görüyorum!
Tutun! Tutun beni! Gidiyorum!
Çılgıklarım yüksek değil biliyorum!
Duyun beni, duyun ne olur ben ölüyorum!

Onlar! Onlar beni duymadılar!
Onlar beni yaşıyor sandılar!
Onlar!
Nefes almayı, yaşamak sandılar!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1421292/nefes-almayi-yasamak-sandilar.html>

Ölüm

Garib bir sessizlik var gözlerde.
Görmeden bilinmeyen bir hüzün,
Duymadan söylenmeyen acı,
Anlatmadan anlaşılması gerekir,
Oysa yaşanmadan anlaşılmıyorda.
Öyle ciddi bir şey var ki,
Daha ciddi bir şey yoktur;
Bulunduğu yerde ve anda!
"Ölüm" dediler adına!
"Hüzün" yayar etrafına ve
"Acı" etkiliyor sadece yakınları!
Kelimeler yetseydi eğer,
Anlatırdım ne olduğunu.
Tarif etmeyi ben de isterdim.
Oysa sessizlik en büyük kanıttır;
Tek kelimeyle yazılanın,
Tüm kelimelerle anlatılamaması.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1433983/olum.html>

İyileşeceğim

Uzun yıllar geçti.
Yüzünü unuttum büsbütün.
Adın bir tabuya dönüştü,
Anılar ise kabuk bağlayan bir yaraya.
Ama ah, o içimdeki çocuk yok mu o!
Kaşımadan duramıyorum yaramı.
Yıllara rağmen, bir türlü iyileşmedi.
Durup durup uykusuz gecelerimde,
Koparıyorum kabuğunu.
Kanım akıyor her uykusuz gecemde.

Diyorum ya yüzünü unuttum;
Yanlış anlama beni.
Güzelliğine falan değil hislerim.
Hatta bilemiyorum bir daha görsem güzel der miyim.
Hatıralarımda kalan puslu bir yüz var.
Sıcak eller, aşk dolu gözler,
Gülen bir yüz ve tatlı bir dudak.
Sanki, sanki bir hayalete aşık olmuş gibiyim.
Kim olduğunu bile bilmediğim,
Konuşamadığım, dokunamadığım,
Bir hülyaya tutulmuş gibiyim.
Ama inanıyorum.
Bir gün kaşımaya bırakacağım yaramı.
Ben de iyileşeceğim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1455570/iyilesecegim.html>

Sokak Lambaları

Gökteki yıldızlar sokaklara düşmüş gibi
Parlıyor, sisin içindeki sokak lambaları.
Derin bir sessizlik var sokaklarda.
Her şeyini daha yeni kaybetmiş
Ve daha kendine gelememiş gibi.
Öyle yoğun bir sis var ki,
Binalar bile gözükmüyor.
Sadece sokak lambalarının aydınlattığı
Sarı sis, ben ve durduramadığım düşünceler
Koskoca dünyada yalnızız gibi.
Sigaramdan çıkan duman,
Karışıyor sokaktaki sise.
Acaba diyorum, acaba şu mavi dünya,
Ne derdi vardı da kapladı her yanını
Bembeyaz bir boşluğa?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1464969/sokak-lambalari.html>

Bir Yerdeyim

Bir yerdeyim;
Acı dolu sessizlik kaplı.
Güleç yüzlerde keder,
Gözlerde çaresizlik,
Gülüşlerde keder saklı.

Bir yerdeyim;
Her yanı telaş kaplı.
Gözlerde umut,
Hayata ümit,
Geleceğe özlem saklı.

Bir yerdeyim;
Öfke ve sakinliği bir arada.
Keder ve kahkaha aynı anda.
Çaresizlik ve umut tek bakışta.
Ateş ve su aynı kaptta.

Bir yerdeyim;
Ben anlatamasam da,
Sen göremesen de,
Birçok şeyin yıkıldığı
Bir yerdeyim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1476496/bir-yerdeyim.html>

100 Yıllık Emanet

Nasıl da yorulmuşsundur kim bilir Cumhuriyet için.
Okuyup öğrendim yanıyormuş Vatan'ım için için!
İmkansızlar içerisinde hem de şartlar öyle çetin!
Dökülen kan, ter ve yaşın her biri bu topraklar için.

Şanlı Bayrak'ımızla beraber yüzünü gördüğümde,
Zaman durmuş gibi bakıyorsun sanki oradan bize.
Mavi gözlerinin içine baktığım her seferinde,
Söylemek istiyorum, "Emanetin yüz yıldır bizimle!".

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1511001/100-yillik-emanet.html>

Çok Önemli

Hangisi daha önemliydi?
Yol mu yolculuk mu?
Gün mü gece mi?
Uyanıklık mı uyku mu?
Ben mi yoksa...

Hangisi daha önemliydi?
Sevmek mi sevilmek mi?
Özlemek mi özlenmek mi?
Konuşmak mı dinlemek mi?
Sen mi yoksa...

Hangisi daha önemliydi?
Kelime mi cümle mi?
Kalem mi kağıt mı?
Defter mi kitap mı?
Biz mi yoksa...

Hangisi daha önemliydi?
Sorular mı cevaplar mı?
Hiçbiri mi hepsi mi?
Yada belkide,
Bendeki sen mi?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1519602/cok-onemli.html>

Anlamak İsterdim

Ben,
Anlamak istedim seni.
Yeni doğmuş bir bebeğin merakıyla,
Çölde su bulmuş garibin heyecanıyla,
Yuvadan ilk kez atlayacak kuşun korkusuyla,
Mecnun'un Leyla'ya olan sevdasıyla,
Sazı çaldığımda çıkan acı notasıyla,
Yüreği yakan anlatamadığım acısıyla,
En çokta cevapsız soruların cevaplarıyla,
Anlamak istedim.

Ne sen anlatabildin,
Ne ben dinleyebildim.
Bir duvar ördün sözlerine.
Bir set çektin gözlerime.
Her şeyi yapmaya hazırdım ama
Güce sahip değildim.
Öyle uzaklaştın ki,
Yetişemedim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1521480/anlamak-isterdim.html>

Güven

İnsan güvenmek istiyor
En kırılmış insan dahi
Hani böyle sebepsiz
Nedensiz
Durduk yere
En çok da sevdiklerine
İstemeye istiyor da
Güvensem olmuyor
Ve bunu her defasında
Büyük bir azimle
Ve hatta inatla
Öğretiyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1521842/guven.html>

Bir Masal

Bir insan Şiirleri en fazla bu kadar hak etmez
Ve bir Őiire en fazla bu kadar nankörlük edilir
Ve bir Őiire bu kadar kötü davranabilir insan.
Varlığında yazdıklarım kalemime kelepçe,
Yokluğında okursam zincir olur bana.
Yazmasaydım keŐke bir kelime hatta hece,
Yazık çok yazık sıralanan oradaki harflere.
Neyse varsın öyle olsun her insan hata yapar!
Sen benim kalbimi taşıyabileceğini zannettin,
Ben sende Őiirlerin saklı olduğunu farzettim.
Olsun herkes hata yapar ders alınmalı nihayette!
Ve aldım da, öğrendim artık gayet açık ve net.
Şiirleri yazmayacaksın öyle her önüne gelene,
Hele o Őiiri taşıyamayacak olan büyük kalplere.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1522537/bir-masal.html>

Yalnızlık Üzerine

Yalnızlık diyorum azizim, yalnızlık!
Öyle pek de kötü değil gibi sanki?
İllaki örnek ver diyorsan, mesala
İçine dert olacak endişe yok.
Merak ettiğin hiç kimse de yok.
Hele hele azizim iyi bilirsin,
Değer vermenin o sorumluluğunu,
O sorumluluğu taşımaya sebep yok!

Anlayacağın azizim yalnızlık güzel şey.
Sorumsuzca, umarsızca, nedensizce,
Hele hele azizim iyi bilir bilirsin,
Değersizce yalnız olabilir insan!
Kim niye demiş bilmiyorum,
Yalnızlık zordur diye.
Azizim, gel beraber yalnız olalım.
Yanlış anlaşılmasın istirham ederim!
İki kişiykende yalnız olabilir insan.
O vakit azizim gel, yalnızlığa içelim!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1522693/yalnizlik-uzerine.html>

Kalbimin Kapıları

Geçen günlerde
Kalbimin kapılarını araladım.
Kolay olmadı,
Yıllar geçmesi gerekti.
Zincirlerle, kilitlerle, duvarlarla,
Aşılmaz zorluklarla
Kapatmıştım.
Günbegün, teker teker,
Her birini yavaş yavaş,
Kırmıştım hepsini.
Hava girmezdi,
Güneş vurmazdı,
Ses geçmez,
Kimse dokunamazdı.
Artık yok hiç biri.
Yok ama değdi mi?
Şimdi de savunmasızım...
Kim gelse kırar dağıtır içini.
Hiç yoktan diyorum bazen,
Hiç yoktan tutsa mıydım birini?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1522903/kalbimin-kapilari.html>

Ne İsterdim

Bir virgöl isterdim
Öznemin sen olduğunu bil
Seni diğerlerinden ayırdığımı gör diye

Bir nokta isterdim
Zihnimi işgal eden düşüncelere
Düşünceler içindeki bitmeyen cümlelere
Dur diyebileyim diye.

Bir ünlem isterdim
Haykırmak için kalbimdekini
Fark ettirmek için yanlışları
Bağırarak için gerçekleri

Üç nokta isterdim
Yarım kalan hikayeler için değil
Bitmecek bir masal olabilsin diye

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1523288/ne-isterdim.html>

Hani

Kışın ayazı vurdu beni
Tütün ataşı yaktı eli
Çok zaman geçti bilinmeyi
Yanımdayım diyenler hani

İkrar verir kuru sözinen
Detlerim çoğudur bilinen
Garib başını alıp giden
Yardım edem diyenler hani

Eğer düşüverirsen dara
Dost dediklerini bi' ara
Zor zamanda belli olurda
Can dostumsun diyenler hani

Veca basar düşünce kelim
Utku ne etsin varsa yaran
Gör bi bak kimdir gayrı kalan
Can, can diyenler nerde hani

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1523516/hani.html>

Kırık Kadeh

Kırık bir kadeh gibi dolanıyorum
Aslında çok da kötü değil
Mesela öfkeyi kederi tutamıyorum
Dökülüyor kırık parçalarım arasından
Bir bir damlıyor kenarlarımdan
Sevinci neşeyi de tutamıyorum
Akıyor yavaşça her yanımdan

Bir yalnızlık bırakmıyor yakamı
Bir de tükenmeyen düşünceler
Yuva yapmışlar içimde
Bari kapatsa delik deşik içimi diyorum
O da olmuyor

Kırık bir kadehin yalnızlığı
Çaresiz dertlerin harmanı gibi
Ne yapsan yaramıyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1524507/kirik-kadeh.html>

Durgun Yol

Öldürün beni
Canım yanıyor
Damarlarımda kan değil kezzap akıyor
Ruhum ateşler içerisinde yanıyor
Öldürün beni
Yaşayan ölü demesinler öldürün
Beni yaşarken öldürenler
Aranızda saklanıyor
Canice, kalleşçe, vicdansızca,
Kardeşinin etini tırnaklarıyla koparıp
Çiğ çiğ yemişçesine
Altlarındaki pisliği ağızlarından tükürürcesine

Öldürün beni
Sizler gibi göz yumanların arasında yaşanmıyor
Yapan susandan farksız mı
Bakıyorum ama anlaşılmıyor
Öldürün beni
Gideceğim yol uzun
Bir an önce yola çıkmam gerekiyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1525703/durgun-yol.html>

Beyazlar içinde

Şimdi toprak beyazlar içinde
Çatılar, balkonlar, pervazlar
Dağlar, ağaçlar, salıncaklar
Kaldırımlar beyazlar içinde
Ne güzel süslenmiş
Ve sen de ne güzel olmuşsundur
Beyazlar içinde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1525973/beyazlar-icinde.html>

His

Mesela Őuan içimden Şiirler dökölüyor
Mısralar zihnimde dans ediyor
Heceler bir araya gelme coŐkusunda
Harfler akranlarıyla kol kola
Bir ismi vardır bunun elbet
Bir türlü hatırlamıyorum
Dilimin ucunda oysa

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1527086/his.html>

Bir Garip

Gözlerimin altında iki koyu torba
Uykusuzluk dolmuş tartsan kiloyla
Sol elimde sigaradan katran izi
İki parmak arası zehir tiryakisi
Zifiri karanlık üstümde koca çatı
Kaldıramam kafamı tutulmuş kaskatı
Ne yöne baksam gümbür gümbür sessizlik
Sağır mu kulaklarım ne bu dinginlik
Kapatın pencereleri huzur ceyran yapıyor
Elimde kalemim içimdeki ses susmuyor
Öyle bana gelip ferasetten bahsetme sakın
Giyotini bağlayın kolye gibi boynuma takın
Kelimeler bir yabancı bu akşam sanki bana
Cümleler niye düşman kesiliyorlar hâlâ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1527851/bir-garip.html>

Otuzuma

Ben küçükken durmazdım yerimde
Ağaçları merdiven gibi tırmanır
İnmezdim duvar tepelerinden
Elimi keserdi sazlıktaki sazlar
Elim kesilmiş kolum kanamış
Kim bakar oraya
Uçurtma olacak en sonunda

Yılanla boğuşmuşluğum bile var
Topumuz kaçmıştı yuvasına
Ne kadar doğru yanlış bilmem
Öyle kalmış hatırimda

Hele bir de yaramazlığım vardı
Yenilir yutulur cinsden de değil
Nasıl bir sabır varsa anamda
Bir şekilde katlandı bana
Hem de böylesine bir baş belasına

Çok yıllar geçti kaç mevsim sayamadım
Tarancı'nın yolun yarısı dediği yaşa
Beş turu var dünyanın tamı tamına
Vakit geldi ve geçiyor
Hatıraların üstü toz kaplı
Bir sisle kapanmış sanki etrafı
Eskidiği her halinden belli
Hatırlaması bir hayli güç artık

Çok uzattım lafı ucu bucağı kaçtı
Çocukluğumdan bahsedecek kadar
Yaşlandım sanırım artık

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1528433/otuzuma.html>

Yoruludum

Uyuyamıyorum
Sanki
Bir haftadır uyumuyor
Bir aydır nefes almıyor
Bir yıldır görmüyor
Bir ömürdür yaşamıyorum
Çağırın polisi jandarmayı
Hayatımı çalışıyor birileri
Hayallerim öldü
Yakakayın katilini

Başım düştü önüme
Ayaklarımın altında yol yok
Nereye kayboldu
Kaçmasın diye basmışım üstüne
Hem de topuğumla ezercesine
Hayatın altında ezilircesine

Zaman tükendi
Sona başından daha yakınım
Kanım akmayı bıraktı
Kalbim atmıyor
Kağıda dökülen mürekkep bile kurudu
Ellerimi boyamıyor artık

Katran çekip zehir soludum
Ben gerçekten
Fazlasıyla yoruludum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1529117/yoruludum.html>